

[Ninn-Hansen.]

var fremsat af venstre og det konservative folkeparti. Under denne andenbehandling foreslog det ærede medlem fru Edel Saunte på regeringspartiernes vegne en dagsorden, der gik ud på, at regeringspartierne afviste oppositionens forslag om rigsretstiltale, at regeringspartierne udtalte beklagelse af den pågældende ministers fremgangsmåde i sagen, og endelig, at regeringspartierne opfordrede regeringen til — jeg citerer fra Folketingstidende 1959-60 sp. 2437 —

„at søge kommissionsarbejdet vedrørende en ministeransvarlighedslov fremmet mest muligt.“

Som det høje ting erindrer, vedrørte hele sagen en ministers oplysningspligt over for folketinget. De forhandlinger, vi havde såvel ved første behandling som ved anden behandling af forslaget til beslutning, viste tydeligt, at der er brug for at kunne fastlægge ansvaret for en undladelse af, at denne pligt opfyldes af en minister. Selv om den daværende regering afviste oppositionens forslag om rigsretstiltale, havde jeg den opfattelse, at der imellem regeringen og oppositionen var enighed om, dels at der eksisterer den nævnte oplysningspligt for ministre over for det høje ting, dels at man skal sikre, at ansvaret i givet fald kan placeres. Jeg går ud fra, at det var dette sidste, der var grunden til, at regeringspartierne fremsatte ønsket om hurtig behandling af spørgsmålet om en ministeransvarlighedslov.

Det var som nævnt det ærede medlem fru Edel Saunte, der fremsatte dagsordensforslaget, men den højtærede justitsminister gik stærkt personligt ind i debatten, idet han henholdt sig til, at han havde ret dertil, ikke så meget som justitsminister, men som medlem af det høje ting, hvad der selvfølgelig er rigtigt. Ministeren gik stærkt ind for, at vi skulle vedtage dette dagsordensforslag, og derfor mener jeg, det er berettiget nu at spørge den højtærede minister, hvad der er foregået med hensyn til hele spørgsmålet om en ministeransvarlighedslov, som den højtærede minister dengang ved at stemme for sit partis dagsordensforslag gik ind for snart skulle færdigarbejdes i kommissionen. Har den højtærede minister efter vedtagelsen af dagsordensforslaget med regeringspartiernes

stemmer foretaget en henvendelse til kommissionen? Har den højtærede justitsminister fulgt sagen op siden, så at den højtærede minister i dag kan redegøre for, hvor langt man er med arbejdet, og om vi snart kan forvente et lovforslag?

Der er altså nu gået 15 måneder, siden den højtærede justitsminister var med til at opfordre til at vedtage det omtalte dagsordensforslag, hvorefter arbejdet med udarbejdelsen af en ministeransvarlighedslov skulle fremmes mest muligt. Man kan jo få det indtryk, hvis man ikke hører mere om sagen efter denne lange tids forløb, at man ikke har taget helt med den alvor på opfordringen, som vi måtte gå ud fra man ville gøre, når det drejede sig om en så alvorlig sag. Jeg håber, den højtærede minister kan dementere den opfattelse, at der ikke skulle være taget på sagen med den fuldstændige alvor, og i dag kan meddele os, hvornår vi kan forvente fremsættelsen af et forslag om en ministeransvarlighedslov.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg tror, jeg er i den lykkelige situation fuldstændig at kunne berolige det ærede medlem hr. Ninn-Hansen. Det ærede medlem ved, at regeringen i oktober 1959 nedsatte denne kommission til overvejelse af spørgsmålet om gennemførelse af en ministeransvarlighedslov. Det blev i kommissoriet for denne kommission bestemt, at den skulle have til opgave på grundlag af den siden 1849 stedfundne udvikling, den teoretiske behandling af spørgsmålet i dette tidsrum samt erfaringer fra andre demokratiske lande med en styreform, der er beslægtet med den danske, at fremkomme med en redegørelse for problemerne i forbindelse med ministrernes ansvar for regeringens førelse, herunder ministrernes ansvar som øverste forvaltningsmyndighed. Endvidere blev kommissionen anmodet om at overveje, hvorvidt der i lys af det således tilvejebragte materiale skønnes at være behov for en særlig lov om ministrernes ansvarlighed, og i bekræftende fald at udarbejde udkast til en sådan lov.

Det må være klart, at regeringen ikke kan fremsætte forslag til lov om ministeransvarlighed på et tidspunkt, da spørgsmålet er genstand for behandling i denne kommission. Det ærede medlem vil af kom-